

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кізими Юрія Маріановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) припису частини третьої статті 433 Кримінального процесуального кодексу України

Київ
27 вересня 2023 року
№ 158-2(І)/2023

Справа № 3-138/2023(250/23)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого, доповідача,
Петришина Олександра Віталійовича,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кізими Юрія Маріановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) припису частини третьої статті 433 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Гришук О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Кізима Ю.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) припис частини третьої статті 433 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Оспорюваним приписом Кодексу встановлено таке: „Суд касаційної інстанції розглядає питання про обрання запобіжного заходу під час скасування судового рішення і призначення нового розгляду у суді першої чи апеляційної інстанції“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів убачається таке.

2.1. Кізима Ю.М. засуджений до позбавлення волі на строк вісім років із конфіскацією майна вироком Галицького районного суду міста Львова від 28 грудня 2020 року за частиною третьою статті 187 Кримінального кодексу України. До набрання вироком законної сили Кізимі Ю.М. було залишено запобіжний захід у виді тримання під вартою. Львівський апеляційний суд ухвалою від 23 квітня 2021 року вирок суду першої інстанції залишив без змін.

Верховний Суд у складі колегії суддів Третьої судової палати Касаційного кримінального суду, розглянувши касаційні скарги засудженого Кізими Ю.М. та його захисника Блонського М.А., дійшов висновку, що вирок суду першої інстанції ухвалено незаконним складом суду, а тому постановою від 9 листопада 2022 року скасував вказані вирок Галицького районного суду міста Львова та ухвалу Львівського апеляційного суду і призначив новий розгляд у суді першої інстанції.

Зазначеною постановою Верховний Суд обрав обвинуваченому запобіжний захід у виді тримання під вартою на строк шістдесят днів на підставі припису частини третьої статті 433 Кодексу, враховуючи, що Кізиму Ю.М. обвинувачено у вчиненні особливо тяжкого злочину, з метою запобігання ризикам, визначеним статтею 177 Кодексу, та задля забезпечення можливості проведення нового розгляду судом першої інстанції.

Не погоджуючись із постановою Верховного Суду, зокрема щодо обрання йому запобіжного заходу у виді тримання під вартою, Кізима Ю.М. звернувся до

Великої Палати Верховного Суду з апеляційною скаргою, у якій просив скасувати обраний йому запобіжний захід та обрати інший – особисте зобов'язання.

Велика Палата Верховного Суду ухвалою від 6 квітня 2023 року відмовила у відкритті провадження за вказаною апеляційною скаргою з огляду на те, що Касаційний кримінальний суд ухвалив постанову в кримінальному провадженні щодо Кізими Ю.М. як суд касаційної інстанції, тому оскаржувана постанова не може бути предметом перегляду.

Також Кізима Ю.М. звертався до Верховного Суду із заявою про роз'яснення постанови Касаційного кримінального суду від 9 листопада 2022 року, проте Верховний Суд ухвалою від 5 червня 2023 року відмовив, оскільки дійшов висновку про відсутність підстав для такого роз'яснення за наведеними в заяві доводами.

2.2. Автор клопотання вважає, що оспорюваний припис Кодексу суперечить частинам першій, третій статті 8, частинам першій, другій статті 29, частині першій статті 55, частині першій статті 124, частині першій статті 126, пунктам 1, 5, 8 частини другої статті 129 Конституції України, оскільки „позбавляє можливості ефективного поновлення в правах шляхом апеляційного перегляду рішення суду про обмеження (позбавлення) конституційного права на свободу та особисту недоторканність та права на звернення до суду для захисту <...> конституційних прав“.

Обґрунтовуючи свої твердження, суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на Конституцію України, Кодекс, рішення Конституційного Суду України, а також на судові рішення у своїй справі.

3. Розв'язуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

3.1. Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

3.2. Зі змісту конституційної скарги вбачається, що автор клопотання вважає оспорюваний припис Кодексу таким, що не відповідає Конституції України, оскільки його застосування призводить до порушення конституційних прав. Однак Кізіма Ю.М. не навів переконливих аргументів порушення його конституційних прав, а фактично висловив незгоду з юридичним регулюванням порядку обрання судом касаційної інстанції запобіжного заходу під час скасування судового рішення і призначення нового розгляду в суді першої чи апеляційної інстанції, зокрема у зв'язку з неможливістю оскарження рішень, ухвалених у порядку касаційного перегляду, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності припису частини третьої статті 433 Кодексу.

Отже, Кізіма Ю.М. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кізими Юрія Маріановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) припису частини третьої статті 433 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**